

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 248.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364983220704/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

sulen stædig. »Og for så vidt var det jo heldigt, at Laursen gik fallit og kom ud af byrådet. Ellers kunde det ha blevet vanskeligt nok for Dem.«

»Hm. Vi personligt var ikke interesserede i sagen. Vore unge kunde han jo ingen skade gøre.«

»Næ —. Man troede ellers, det skulde være blevet til noget mellem ham og Emilie.«

Fru Lind smilede, og overlæreren svarede: »Emilie morede sig kosteligt over ham. Det var igen et udslag af hendes satiriske natur. Så ung hun var, hade hun dog sans for det komiske ved hans ungdommelige bravader. Hun skånede ham såmænd ikke, når hun kom hjem og talte om ham. Den alder er jo noget ubarmhærtig.«

»Nej se.« udbød fru Lind og rejste sig, »dær kommer de såmænd.«

Emilie, Bjerregård og barn ankom. Stor, overstrømmende glæde og mer kaffe. Bedstemøer (taule) dikkede den lille med en fed finger og sa gentagne gange »rært.«

»Vi sad netop og talte om dig og hr. Hørslev,« meddelte fru Lind.

»Nå; ja. Du kan holde musse for mig, gissemand. Ja, han var ganske morsom. Da var mæn ung og naiv. Han troede vist, han imponerede mig forfærdeligt dengang. Det gjorde han måske også. Men hvad, der er såmænd ikke så stor forskel på mandfolkene: det er bare, man får et af dem.«

»Ja.« sa konsulinden og tænkte på sine døtre.

»Ja.« gentog fru Emilie. »De er naturligvis ked af det for Deres egne døtre. Men herligheden er ikke så stor. Når man bare har fået det første barn, så er det meste af lysten styret.«

Hun trommede med foden i gulvet. Nu var der ikke længere nogen, der prøvede på at stække hendes tunges frihed. Man mærkede, hvordan det søde hos hende var